

Rekvirenten tillade de foran ham Berettigede, hvis Interesse i Ewangsforlaget kan sees af Skjode- og Pantebøgerne, en Udskrift af Auktionsvilkårene; de Paagjældende behøve altsaa ikke at foretage noget positivt Skridt eller at sætte sig i Udgift for at blive bekendte med de foreslaaede Vilkaar. I Almindelighed vil det derhos vistnok blive Tilfældet, at de ikke ville have noget mod de foreslaaede Vilkaar at erindre, i hvilket Tilfælde de med Rolighed kunne undlade at give Møde, jfr. § 29 sidste Stykke. Og selv om de maatte have noget mod Udstøt at indvende, vil dog ikke enhver Indvending, de maatte have at gøre, nødsage dem til at give Møde, i hvilken Henseende fremhæves, at Auktionsforvalteren ifølge § 29 paa Embedsbvege skal paase, at Auktionsvilkårene ikke vilkaarlig afvige fra de i §§ 23—26 givne Regler.

Efter det Anførte turde Indvendingerne mod Forslagets Ordning, naar den sammenlignes med den bestaaende, væsentlig gaa ud paa, at Forslaget paa to Punkter har paa- lagt de foregaaende Prioritetshavere Opre af Hensyn til de efterfølgende:

- 1) idet der, naar de ville realisere, paaføres dem en noget forøget Udgift i Anledning af Auktionsens Forberedelse, og
- 2) idet det, naar en sekundær Panthaver rekvirerer Auktion, paalægges dem at erklære sig over de foreslaaede Auktionsvilkår.

Det er imidlertid ovenfor paavist, at disse Indvendinger ikke ere af afgjørende Betydning. Navnlige vil dette vistnok findes indlysende for de sekundære Panthaveres Vedkommende. Med en noget større Bøgt fremtræde de anførte Indvendinger ganske vist fra første Prioritetshavers Standpunkt, men det maa da paa den anden Side ikke lades ude af Betragtning, at Forslaget, om end dets Bestemmelser fortrinnsvis ville forbedre de sekundære Panthaveres Stilling, dog ogsaa i flere Henseender stiller første Prioritetshaver gunstigere, end han nu er stillet. Dels giver Forslaget ham Udset til at opnaa Fuldgjørelse uden nogen Retsforfølgning, hvilket vil have sin Betydning, selv om han onsker at lade sin Kapital forblive herstaaende i Ejendommen, idet han naturligtvis aldrig har et saadant Ønske uden Hensyn til, hvem der bliver Kjøber; endvidere opnaar han Garanti for, at Ejendommen ikke, naar den realiseres for Skatter, gaar over i Hænderne paa en aldeles uvederhøftig Person, og endelig kan han, naar han selv skal realisere, tvinge de øvrige Interesserede til at erklære sig over Omgangsmaandens Bøvlighed. Det kan derfor vistnok med Røje paastaaes, at Forslaget ogsaa stiller første Prioritetshaver paa en

fuldstgjørende Maade, og det tør saaledes ventes, at den foreslaaede Ordning i det Hele vil bidrage til at styrke og befæste Real-krediten.

Idet de Auktioner, der foresalde under Behandlingen af Konkurs- og Gjældsfragaelses-Over ifølge Lov om Konkurs af 25de Marts 1872 og Lov om Dødsboffikste af 30te Novbr. 1874 blive at afholde som Ewangsauktioner, er det en Selvfølge, at Forslagets Bestemmelser maa finde Anvendelse paa disse Auktioner, men kun saavidt dette er foreneligt med hine Loves øvrige Bestemmelser, hvoraf navnlig følger, at Auktionsforvalterens Virksomhed her indskrænkes til at afholde selve Auktionen og affigge de Kjendelser, der blive at affigge under samme (§ 47).

IV.

Nogle Forandringer i de gjældende Regler om Udlæg.

I nærværende Afsnit optages nogle Bestemmelser om Udlæg, sigtende til at betrygge saavel Skyldnerens som Panthavernes Interesse. I de samvirkende Landbospareningers Andragende er der ytret Ønske om Afstafselsen af det saakaldte Brugspant samt om Ansættelsen af faste Administratore, der kunne bestyre vedkommende faste Ejendom fra Udlæget til det endelige Bortsalg. Hvad Brugspantets Afstafelse angaaer, gaaer Ministeriet ud fra, at herved sigtes til den Ret, en Panthaver har til efter Danke Lov 5. 7. 8 at træde til Pantet uden foregaaende Lovmaal og Dom, naar Renter og Afdrag ej behørig erlægges til ham. Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Ret bør bevares for Panthaveren, hvorom nærmere i det Følgende, er noget for sig, forskjelligt fra det Spørgsmaal, hvorledes der skal forholdes med Administrationen af en fast Ejendom i den Tid, der henjaaer fra Udlæget og indtil Auktionen, et Spørgsmaal, der opstaaer, hvad enten Udlægshaveren har Pant i Ejendommen eller ikke. Om dette Punkt dreje de tvende foreslaaede §§ 48 og 49 sig, og herved skal bemærkes:

Ifølge den gjældende Ret maa det antages, at naar Nogen har faaet Udlæg i en fast Ejendom i Forbindelse med Indtægterne og Frugterne af den, saavel som naar Nogen har faaet Udlæg i Retten til Frugtoppebørsel af en fast Ejendom alene — etforholdsvis sjældnere Tilfælde —, er han berettiget til at tage Ejendommen i sin Besiddelse for saaledes umiddelbart at nyde dens Indtægter og Frugter, ligesom han forøvrigt ogsaa er hen-